

[Handelsministeren.]

ten, hvad der var fremme i første omgang. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før, at jeg ikke med den lov, der nu er vedtaget, har lagt op til noget direktiv til monopoltilsynet i retning af, at man ikke inden for samme virksomhed må have forskelle i avanceberegningen på forskellige varegrupper. Noget tilsvarende kan gøres gældende for statsbanerne.

Det ærede medlem synes at mene, at der skulle være grundlag for, at statsbanerne kan regne Store-Bæltsoverfarten for en selvstændig forretning. Det kan statsbanerne ikke i henhold til det direktiv, der er givet af det høje ting og det høje ministerium i retning af, hvordan statsbanerne skal drives. Det kunne måske hjælpe på det ærede medlems begreber, om han gjorde sig tydeligere klart, end det synes at være tilfældet, at statsbanerne — modsat private virksomheder — har pligt til at videreføre også den del af driften, der giver underskud.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i postloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 91) findes i tidenden sp. 2692, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 517).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Poul Nilsson: Det forslag til lov om ændringer i postloven, som det høje folketing nu skal til at behandle, indeholder samme princip som den lovgivning, vi lige har drøftet, og jeg skal som følge deraf fatte mig meget kort.

Lovforslaget har mellem første og anden behandling været til behandling i udvalget, der har holdt 5 møder og herunder haft samråd med ministeren for offentlige arbejder. Udvalget har også modtaget en del henvendelser, bl. a. fra Frederiksberg Telefonkiosker A/S, Foreningen af Kioskejere i Danmark, Bladhandler-Forbundet, Danske Bladudgiveres Samarbejdsudvalg, Danmarks Rederiforening, Grosserer-Societetets Komité, Industrirådet, Landbrugsrådet og Provinshandelskammeret. For de to første henvendelsers vedkommende finder jeg anledning til at sige, at de ikke beskæftiger sig med lovforslaget som sådant, men at de er udtryk for, at man ønsker en større avance, end man i dag oppebærer for salg af frimærker. For alle de andre henvendelser gælder det, at man advarer mod at gennemføre de påtænkte forhøjelser.

For os, som gennem nogle år har beskæftiget os med post- og statsbanelovgivningen, er der ikke noget særlig opsigtsvækkende i det. Hvis vi kigger på det historiske materiale, vil vi kunne konstatere, at de skrivelser, vi har fået ved denne lejlighed, omtrent er nøjagtige kopier af de skrivelser, vi har fået ved andre lejligheder, og som bygger på den tankegang, at man lægger det private erhvervsliv hindringer i vejen, at man stiller det ubilligt i den kommende konkurrence o. s. v. Derfor har disse skrivelser, som udvalget har modtaget, ikke gjort særligt indtryk på mig.

Udvalget har selvfølgelig stillet en del spørgsmål til den højtærede minister, og disse er alle blevet skriftligt besvaret.

Ved lovforslagets første behandling gav